

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IX. (XXV.) ÉVFOLYAM, 27. SZÁM 2014. JÚLIUS 5.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

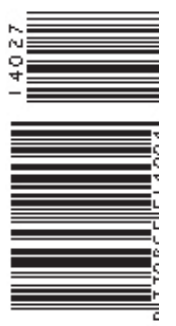
www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

**FOLYTTATJUK
KÁDÁR HARCÁT!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

SIKERÜLNI FOG ÚJRA!

25 éve nincs közöttünk. Emlékszem a temetésére. Két Magyarország temette.

A dolgozó embereké, akik szerették. Könnyeikkel őt siratták. De önmagukat is. Kételyek közepette. Mi lesz most? Mi lehet? Újra ötvenhat? Iszonyú volt a felismerés: semmi sem lesz már a régi.

A másik Magyarország temette, de nem siratta. Nem voltak kételyeik, tudták, mit akarnak. Szabadulni tőle! A tetteitől, az eszméitől, még az emlékeitől is. Jöhet a mi időnk! Munkás-paraszthatalom helyett többpártrendszer. Állami gyárak helyett magángyárak. A „jusson mindenkinek egy kicsi” helyett a „jusson nekem minden”. Varsói Szerződés helyett NATO. A másik Magyarország már Bushra várt.

Folytassuk az ő ügyét! Védjük meg a szocializmust! Legyen új MSZMP! - mondtuk akkor sok ezren. Lelkesen, hittel, a forradalmárok fanatizmusával. Nem láttuk a túlerőt? De! Mégis, miben bíztunk? A Szovjetunióban, amely mindig segített? Igen, benne is. Persze, tudtuk, hogy Gorbacsov nem Lenin, és nem Sztálin, de nem hittük el, hogy ily könnyedén odadobnak mindent.

De főleg a népünkben bíztunk. A felszabadulás, a fényes szelek nemzedékeiben. A parasztek és munkások millióiban. Hát nem a szocializmus emelte ki őket a nyomorból? Nem az a rendszer adott nekik biztos munkát, biztos megélhetést, biztos jövőt? Nem az csinált a gyerekeikből mérnököt, tanárt, értelmiségit? De, de, de! Tudtuk a választ, de éreztünk valami mást is. Túlságosan jól laktunk a szocializmusban, elkényelmesedtünk. Megszoktuk a jót, és

azt hittük, hogy a jóhoz hozzátehetünk még valamit abból, ami a Hegyeshalmon túli másik világból oly' jónak tűnt.

Aztán megértettük. Nem lehet folytatni a szocializmust. Most nem lehet! Új helyzet van. A Váci út és Csepel régi munkássága eltűnt. A kft-k és a külföldi vállalatok munkásai még nem szerveződtek osztállyá. A szövetkezeti parasztság is a múlté. Őriznünk kell a lángot! Ne aludjon ki egy percre se! Nem tudtuk, hogy mikor lesz szükség majd e lángra, de tudtuk, hogy szükség lesz rá. Talán holnap, vagy jövőre, vagy tíz év múlva, de folytatni fogjuk. A szocializmust, a közösségi társadalmat, Kádár ügyét!

Idővel rájöttünk, hogy a lángot őrizni nehezebb, mint a tüzet szítani. Ha feltámad a szél, belekap a lángba. A pislákoló lángot nekünk kell óvni, leheletünkkel éltetni. S, ha belefáradtunk, továbbadni. Erő kell hozzá. Minden évben elmentünk a sírjához, és erőt merítettünk. A választási csatákhoz, a párt szervezéséhez, az utcai kitelepülésekhez, az életünkhöz.

25 éve nincs közöttünk. Volt időnk gondolkodni, a múlttól, róla, eszméinkről. Kövessük őt, mondtuk születésének századik évfordulóján, de ne istenként kezeljük, hiszen nem az volt! Ember volt, forradalmár, államférfi. Erényekkel és hibákkal. A szocializmus első éveiben ő sem látott mindent, és a hibákban is része volt.

Megvédte a munkás-paraszthatalmat a nyilvánvaló ellenséggel szemben. De a hatalomban maga mellé engedte azokat, akik barátnak, szövetségesnek álcázták magukat. Aki fegyvert fog rád, tudod, hogy ellenség. De nem könnyű felismerni az ellenséget, ha új gazdaságirányítást,

szocialista piacgazdaságot ajánlgatnak, és valami misztikus Európai Házba csábítanak. Idős korára csökkent veszélyérzete is. Nem hitt abban, hogy a szocializmust meg lehet dönteni. Amikor hirtelen rádöbbsent, már késő volt. Nem volt ereje, nem voltak szövetségesei.

Pedig a szocializmus alapvetően jó dolog. Jó dolog, hiszen a többségnek ad jobb életet. S azért adhat jobb életet, mert a dolgozó emberek sorsa a saját maguk kezében van. Ha miénk a gyár, mi döntünk arról, hogy mire költjük a hasznot. Ha a gyár a tőkésé, ő dönt, és nem mi. Sokan hiszik, hogy ez nem fontos. Legyintenek rá. Pedig ezen áll vagy bukik minden.

A szocializmus jó dolog. Ne higgyünk azoknak, akik bűnnek kiáltják ki, és minden nap minden rosszat összehordanak róla! Éppen azért teszik, mert a mai világ rossz. Ez a felismerés ma még nem politikai erő. Még nem gerjeszt sztrájkokat, nem viszi az utcára az elégedetleneket. Még szavazatot sem hoz eleget a választásokon. Még nem politikai erő, de azzá lesz!

Ne hidd, hogy a kapitalizmus mindent megold! Száz esztendeje nem tudta Európát megvédeni a háborútól. A két világháborút a tőke hozta ránk. A tőke, amelyet hajít a pénzhőség. A tőke, amelyet semmi sem tisztel. Európát ma újra háború fenyegeti.

De vajon a gazdag Európai Unió mindenkinek tud munkát adni? Megoldja a cigányság gondjait? Mit kezd a bevándorlók millióival? Mit kezd a kábítószerral? Képes-e megállítani az értékek romlását, vagy a római birodalomhoz hasonlóan saját züllöttsége fojtja meg?

25 éve nincs közöttünk Kádár János. Itt hagyott nekünk egy szép emléket, a sikeres magyar szocializmus emlékét. Ránk hagyta hitét, hogy minden nehézséget le lehet küzdeni, ha hiszünk a dolgozó emberben. Nekünk is maradt mit tennünk. A tőkét nekünk kell legyőznünk. A dolgozó embernek nekünk kell jobb életet teremtenünk. S, hidd el, ha egyszer már sikerült, márpedig sikerült, akkor sikerülni fog újra!

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A The Banker pénzügyi folyóirat felmérése szerint pár évvel a pénzügyi válság után a bankok nyeresége ismét rekordot döntött, az ezer legnagyobb pénzintézet összesített profitja 2013-ban 23 százalékkal emelkedett az előző évhez képest, elérte a 920 milliárd dollárt.

Munkáspárt: Mennyivel jobb hír lenne, ha az emberek fizetése emelkedett volna 23 százalékkal! Természetesen ez a kapitalista rendszerben soha nem fog bekövetkezni. Ettől függetlenül érdemes számolni: mennyit keres az, aki valós értéket termel, s mennyit az, aki virtuálisan leszedi ennek minden hasznát. Azon sem fölösleges eltöprengeni, kik robbantották ki az ominózus válságot. Nem sugunk túl nagy újdonságot: a bankok és más pénzügyi manipulátorok háza táján lenne mit „söpörgetni”.

2. Rogán Antal szerint gyakorlatilag minden devizahiteles számíthat arra, hogy pénzt kap vissza a bankjától. Ezt azután mondta a Fidesz frakcióvezetője, hogy pártja módosító indítványt nyújtott be a devizahiteles törvénycsomaghoz. Azt javasolják, hogy az Országgyűlés szigorítsa az elévülés szabályain.

Munkáspárt: Gyönyörű szavak, s bízunk benne, valamennyi tényleg megvalósul belőlük. Akinek még van tartozása, talán valóban fellélegezhet kicsit. De mi van azokkal, akiknek évekkal ezelőtt bedőlt a tartozása, s vitték a fejük felől a házat? Miért pária az, aki minden követ megmozgatva élt a végtörlesztés lehetőségével? Őket kevésbé verték át? Akkor lenne tisztességes a döntés, ha visszamenőleg, minden egyes hitelszerződést felülvizsgálnának. Ha visszaadnák az „elkobzott” ingatlanokat. Ha már az elrontott éveket, életeket nem lehet.

3. Kétszázmillió forintot juttatott a magyar kormány amerikai civil szervezeteknek: a Hungary Initiatives Foundation több mint 800 000 dollár értékű támogatást osztott szét számos Egyesült Államokban bejegyzett szervezet között az áprilisi országgyűlési, és a májusi EP választás előtt. Az Egyesült Államokban bejegyzett alapítványt 2012-ben alapították, és Orbán Viktor miniszterelnök utasítása szerint működtetése magyar közpénzből történik.

Munkáspárt: Annyira jó, hogy ilyen bőkezűek lehetünk! Gazdag ország vagyunk, mit nekünk a sok százezernyi munkanélküli, éhező család, az USA szervezetecskéinek bizonyosan nagy szüksége van a mi támogatásunkra! Miniszterelnök úrnak javasolnánk, hogy a saját és baráti körének adományából finanszírozza külföldi „nagylelkűségét”, a közpénzeket pedig a hazai, nehéz sorsú honfitársaira fordítsa. Már, amennyi marad a stadionépítések mellett.

4. Az egész országban megváltozott a parkolási rendszer július 1-jétől. Az új rendszert a Nemzeti Mobilfizetési Zrt. (NM Zrt.) koordinálja majd, a korábban a mobilfizetéseket összefogó cég, az EME Zrt. pedig teljesen kiesik a rendszerből, így a legfontosabb

változás, hogy a legtöbbször által használt sms- és hívószám 810-ről (az EME Zrt.-hez tartozó szám) 763-ra változik.

Munkáspárt: Mennyire szépen fogalmazzák meg, hogy mi a legfontosabb változás! Csak egy apróságot felejtettek el: a díjak orcátlan módon megemelkedtek, csak úgy, „varázsütésre”. Míg az egyik körzetben júniusban a díj 265 Ft/óra és 75 Ft tranzakciós díj/parkolás volt, július 1-jétől 314 Ft/óra és 99 Ft tranzakciós díj/parkolás. Jó, hogy mindenütt fel kell tüntetni, mennyi is a rezsicsökkentés eredménye. Van lehetőség számolni, hogy mit nyerünk a vámon, s mit veszítünk a révén...

5. A Global Slavery Index 2013 eredményei szerint Magyarországon nagyjából 34000-38000 rabszolga van, ezzel 54. vagyunk a világ rabszolgatartó országainak listáján. A kutatást a Walk Free nevű nonprofit szervezet készítette, idén először. A Walk Free szerint a rabszolgaság az, amikor egy ember teljesen egy másik ember irányítása alatt áll, ezt az irányítást erőszakkal tartják fenn és az irányítás egyetlen célja a kizsákmányolás.

Munkáspárt: XXI. század, Közép-Európa, Magyarország. Demokrácia. Jogállam. Csak az a kérdés, hol vannak azok, akiknek azt a bizonyos jogot szolgáltatniuk kellene? Harmincezer ember nem tűnhet el „csak úgy”. Mindenki tudja, hogy létezik nálunk ez a típusú bűncselekmény. Miért nem lépnek fel ellene? Korrupció? Félelem? Tehetetlenség? Egyik sem tűrhető! Meg kell védeni a kiszolgáltatottakat!

6. Orbán Viktor – David Cameronnal karöltve – nem szavazta meg Jean-Claude Junckert az Európai Bizottság (EB) elnökjelölti posztjára a múlt pénteki brüsszeli EU-csúcson. Ennek ellenére a volt luxemburgi miniszterelnök megszerezte a szükséges többséget. Ha július 16-án az Európai Parlament (EP) is megszavazza, ő lesz az EB új elnöke.

Munkáspárt: Miniszterelnökünk ismét roppant határozottan kiállt az elvei mellett. Gratulálunk! A probléma csak az, hogy amíg Nagy-Britannia bármilyen hátrányos megkülönböztetést simán leráz magáról, a magyar gazdaság rosszul fogja viselni, ha az EB elnöke „pikkol rá”. Lehet, szimpatikus a „szabadságharcos” póz, de néha nem ártana megfontolni, mit is szabad „széllal szemben”.

7. Nicolas Sarkozy volt francia elnököt őrizetbe vették kedd reggel – írja a Le Monde. A politikust egy befolyással való visszaélés és nyomozási titok megsértésével kapcsolatos vizsgálat miatt vették őrizetbe.

Munkáspárt: Bár nemzetközi szinten precedens értékű lenne ez a gesztus! Persze, Sarkozy nem fog éveket tölteni a tömlöcben, de azért mégiscsak letartóztatták. Nálunk évekig tartó nyomozások után sem ültetnek le senkit (hagyjuk már a „házi őrizet” kegyes hazugságát), holott jócskán lenne kikkel betölteni az űrt a börtönökben. És nem a tyúktolvajokra gondolunk.

NEM DEPORTÁLÁS, MUNKAHELY KELL MISKOLCON!

PIROS LAP A FIDESZNEK, PIROS LAP A SUNNYOGÓ MSZP-NEK

„Miskolcon Maradunk” címmel tüntetést szerveztek Miskolcon a Miskolci Cigány Nemzetiségi Önkormányzat és a Miskolcon Maradunk Kilakoltatás Elleni Bizottság 2014. június 25-én délután a Városháza elé.

A Munkáspárt tagjai is részt vettek, hogy szolidaritásukat fejezzék ki a cigány lakosság mellett. Nem mások ellen, magukért tüntettek, mert nem értenek egyet a májusi önkormányzati rendelet azon pontjával, hogy úgy számolják fel a nyomortelep Miskolcon, hogy azoknak juttatnak 2 millió forintot, akik Miskolc határain túl vásárolnának ingatlant. Petíciót is megfogalmaztak, amit Kriza Ákos polgármesternek akartak átadni, helyette Csiszár Miklós jegyző vette át. A tüntetők többször követelték, hogy a polgármester jöjjön le hozzájuk, ez azonban nem történt meg.

A demonstráció végén piros lapot mutattak, jelezve „kiállítják a városvezetést, mert nem méltóak Miskolc vezetésére”, illetve az MSZP-nek is, amelynek tagjai tartózkodtak a rendeletmódosítás szavazáskor. A tüntetés nagy rendőri biztosítás mellett zajlott le, rendbontás nem történt.

**A NYOMORTELEPEKET RENDELETEKKEL
NEM LEHET FELSZÁMOLNI!**

TILTAKOZUNK A MISKOLCI DISZKRIMINÁCIÓ ELLEN

A Magyar Munkáspárt miskolci pártszervezetének tagjai aggódva figyelik a városban kialakult helyzetet. Elutasítjuk a fajgyűlöletet, az emberek megkülönböztetését vallási, világnézeti, vagy bőre színe alapján! Ezért nem értünk egyet a miskolci önkormányzat 2014. május 8-án elfogadott rendeletével, amely az úgynevezett nyomortelepek felszámolásáról szól, s amelyet az érintettek megkérdése nélkül módosítottak. A nyomortelepek fokozatos felszámolásával, a túlzásfoltóság csökkentségével egyetértünk, de az elfogadott határozat diszkriminatív, hátrányosan érinti a telepen élőket! Miskolc város vezetése ne akarjon Miskolc városból XXI. századi deportáló várost csinálni! Továbbá azzal sem tudunk egyetérteni, hogy Miskolcra száműzzék, és teljes reménytelenségbe taszítsák a munkanélküli családokat. Nem lehetünk tétlen és hallgatag szemlélők! Ma a cigányság, de holnap kik következnek? Mi tisztességes, emberi életet akarunk a cigány kisebbségnek, és minden miskolci lakosnak! Elsősorban nem a cigány lakosság felelős a kialakult helyzetért, hanem az 1989-ben bekövetkezett tőkés rendszerváltás, a kapitalizmus. A tőkés rendszerváltás után az egymást váltó tőkés kormányok, és Miskolc egymást váltó városvezetői eladták az állami ipart, a kereskedelmet. Pillanatok alatt megszűntek a magyar gazdaságot húzó, jelentős exportot termelő, több százezer dolgozót foglalkoztató nagyüzemek. Köztük a Lenin Kohászati Művek, Diósgyőri

Gépgyár, Ganz-MÁVAG, December 4. Drótművek, Üvegipari Művek Üveggyár, Pamutfonóipari Vállalat, Borsodi Szénbányák Vállalat – Lyukóbánya, Kavicsbánya Vállalat – és még sorolhatnánk. Tönkretették a mezőgazdaságunkat is. Ez az oka, hogy Miskolcon az elmúlt 25 évben az életszínvonal jelentősen romlott. A társadalmi különbségek óriásává nőttek. Kik a felelősek az elmúlt 25 év romlásáért, a tömeges munkanélküliségért? Elég legyen abból, hogy az önkormányzati választások előtt, a miskolci városvezetésért versengő pártok hecckampányt folytatnak, rasszista, gyűlölködő beszédek mondanak! Cigányellenes közhangulatot alakítanak ki, a miskolci lakosságot egymás ellen uszítják. Így várost nem lehet építeni! Elsősorban értékteremtő munkahelyekre van szükség! A cigányságnak, és minden munkanélküli miskolci lakosnak biztos munkát, biztos jövedelmet, biztos jövőt, és tanulási lehetőséget kell teremteni! Elég a szavakból, tettekre van szükség!

Felszólítjuk Miskolc város vezetését, hogy a nyomortelepek felszámolásához kapcsolódóan gondoskodjon egy átfogó szociálpolitikai program megvalósításáról, amely elfogadható módon rendezze az érintett családok helyzetét!

Miskolc, 2014.06.25.

Fülöp József Istvánné

Munkáspárt Miskolc város pártszervezetének elnöke

A BORSODNÁDASDI LEMEZGYÁR TETEMVÁRA

Az idén 150 éve annak, hogy a Rima-Murány-Salgótarján Részvénytársaság Borsodnádasd községben, 1864-ben megalapította a „Vasfinomító Gyár” elnevezésű üzemét. Ez a patinás üzem egészen az 1992-es évben történt bezárásáig az észak-magyarországi régió gazdasági szerkezetének egyik értékes szereplője, motorja volt. A másfél évszázadon át működő gyárnak otthont adó település Ózdtól 15 km távolságra található, Heves megye határán. Az 1990 utáni nehézipari leépítések során nem csak az ipar mamutjait számolták fel, hanem az ilyen praktikus méretű és szerkezetű, kisebb egységeket is. Pedig ezek a bázis szerepkörű gazdasági egységek a fejlődés évtizedeiben felbecsülhetetlen értékű, kapcsolódó infrastruktúrát produkáltak. Lakótelepek, közösségi terek, sport, kulturális és szabadidős beruházások színes és tartalmas repertoárja „nőtt hozzá a gyárhoz”.

Ezzel szemben, a rendszerváltás után huszonöt évvel a következő kép fogadja az arra járó: a gyár előtti főtéren még mindig ott áll egy világháborús katonaszobor. A gyárkapu homlokzatán az egykori felirat nyoma. A tér egyik oldalán egy „szocreál” stílusban épült kultúrház, az egykori kaszinó helyén füstös kocsmá, vakolata leomolva. Az épület mögött befalazott színpad, szélein még kifakult vörös csillagok.

Az itt élők egybehangzó véleménye, hogy nem tudnak

elképzelnéni olyan borsodnádásdit, akinek érdeke lett volna a gyár bezárása. Akkor kinek az érdeke volt?! Másfélszáz évig a gyár élte a környező nyolc-tíz települést is. A középkori parasztokból – anno – újkori ipari munkásság lett néhány évtized alatt. Egymást érték a színes, sokakat vonzó rendezvények, virágzott a sportélet, a kultúrház folyamatosan dugig volt emberekkel.

Most, az egyetlen kocsmában sűrű, lassan gomolygó füst, a falakon megsárgult tablók, emléklapok, oklevelek, „Kiváló Dolgozó” jelvények sorakoznak a reklámok között. Meghatározhatatlan korú emberek könyökölnek a pultnál, órákon át, csendben, szó nélkül.

A rozsdás gyárkapun belül kosz, térdig érő por, ordító csend. Az egész látvány olyan, mint egy háborús film díszlete. „Vigyázz, vonat jöhet” felirat egy hajdani sín pár helyén, földre terítő retróhangulat. A sok-sok éven át mintegy kétezer főt foglalkoztató gyár az első leépítési hullámban, 1989-ben - „a magyar gazdaság mohácsának éve” ez - 500 főt építettek le.

Innen már nem volt megállás, 1991 nyarán a gyár hivatalos lapja, a „Lemez Sajtó” mindössze egy lapon jelent meg. Egyetlen írásban, „Válságban” címmel, Béres László igazgató bejelentette a gyár csődhelyzetét.

KÓNYA BÉLA

VAN ESÉLYÜNK ŐSSZEL

A MUNKÁSPÁRT INDUL AZ ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁSOKON

A Szabó Ervin Akadémia idei tanévének utolsó ülését tartotta a múlt szombaton. Mi más lehetett volna a téma, mint az őszi önkormányzati választásokra való felkészülés? Hajdu József, a SZEA vezetője a választási törvényekről szólt, kiemelve, hogy könnyebb lett az indulás. Minden állampolgár több jelöltet is ajánlhat, és általában kevesebb lett az összegyűjtendő ajánlások száma. A sikerhez azonban továbbra is szervezett és fegyelmezett munkára van szükség. A tavaszi tapasztalatok alapján tudjuk, hogy tíz nap alatt kell összegyűjtenünk az ajánlásokat.

Karacs Lajosné, a párt alelnöke a tavaszi választások tapasztalatairól szólt. A tavaszi eredmények statisztikai elemzése érdekes dolgokat mutat, hangsúlyozta. Ott, ahol vannak szervezeteink és dolgozunk is, az emberek jobban szavaznak ránk. Ahol nem folyik munka, ott kevesebben szavaznak ránk. Ugyanakkor azt látjuk, hogy néhány megyét leszámítva szinte minden településen kaptunk szavazatokat. Volt, ahol nem is keveset. A feladat az, hogy megtaláljuk ezeket az embereket. A megyék vezetői megkapták a statisztikai elemzéseket. Ezekből látható, hogy hol és hány szavazatot kaptunk. Azokra a helyekre kell mennünk, ahol a legtöbb szavazatot kaptuk. Ott kell kitelepüléseket, falulátogatásokat szervezni.

Kovács István az Internet felhasználásáról szólt. A mostani ülést zárláncú internetes közvetítés keretében azok is láthatták, akik nem tudtak eljönni a SZEA ülésre. Haladunk előre. Az utóbbi napokban a Munkáspárt egy kilencszemélyes kisbusszal gazdagodott, melyet a kampányra fogunk használni. Bárhol megjelenhetünk vele, és kis mobilcsoporthoz használhatjuk.

Csatába, háborúba indulunk ismét – emelte ki Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Erre a küzdelemre is fel kell készülnünk. Van esélyünk. A Munkáspárt a tavaszi választásokból tapasztaltabban és szervezettebben került ki. Több új és fiatal ember jelent meg a párt környezetében. Több a technikai eszközünk is. Az ország számos településen kaptunk szavazatokat. És az is fontos, hogy változik a politikai hangulat. Sok embernek van elege a Fideszből. Az MSZP elveszítette a falu bizalmát, amit ideig-óráig a Jobbik szerzett meg. De sok dolgozó ember kezd érteni, hogy a Jobbik radikalizmusa csak duma, és egyáltalán nem a dolgozókat, nem a szegényeket képviseli.

A párt elnöke köszönetet mondott a SZEA vezetőinek, előadónak és hallgatónak az idei tanévben végzett munkáért. Ősszel folytatjuk! A harcban csak képzett, felkészült párt tud helytállni. ■

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT, ILONKA!

A SZEA múlt szombati ülése kedves pillanattal kezdődött. A Munkáspárt budapesti szervezetének tagja, Szatmári Miklósné 90. születésnapját ünnepli. Thürmer Gyula köszöntötte, kiemelve, hogy Ilnok aktív részese volt a fasizmus és a háború elleni küzdelemnek. 1989-ben is tudta, hogy hol a helye, a mi pártunkkal tartott, és hű maradt hozzá. Mindig féltő szeretettel követte pártunk életét. Nem hallgatott, ha valamit hibásnak talált. Szólt, ha szólnia kellett. Segített, amikor segíteni kellett. Soha, egy pillanatra sem hagyta el pártunkat. Tette mindezt emberként, kommunisaként, pártunk harcosaként – emelte ki a párt elnöke.

Ünnepeltünk a magyar antifasizma mozgalomban is tisztséget vállalt, mert tudta: a fasizmus veszélye mindig él, amíg kapitalizmus van. Bátran képviselte itt is a Munkáspárt véleményét. Velünk együtt vallotta: nincs kommunista-ellenes antifasizmus. Boldog születésnapot!

DÉDAPÁINK HADSEREGE: MÍTOSZ ÉS VALÓSÁG

Az első világháborúért Európa tőkés körei a felelősek. A magyar katonák hősiessen küzdöttek a háborúban. Elhitték, hogy királyuk és parancsnokaik nemes célokért áldozzák fel őket. A magyar uralkodó osztály azonban nem a hazát védte, hanem új területeket akart megszerezni. Nem a békét védelmezte, hanem a háborút használta saját céljainak elérésére. A katonák hősként haltak meg, rossz célokért. Sorozatunkban a háború igazi okait tárjuk fel, a hősökre és áldozatokra emlékezünk, a mai háborúk ellen emeljük fel szavunk.

GÉPPUSKÁS KIKÉPZÉS A HONVÉDSÉGNÉL

MÍTOSZ ÉS VALÓSÁG

Az első világháború 100. évfordulóján a hivatalos szónokok dicshimnuszokat zengenek az egykori Osztrák-Magyar Monarchia hadseregéről. Azt igyekeznek bizonyítani, hogy a Monarchia, a Horthy-rendszer és a mai tőkés Magyarország ugyanazon folyamatnak a részei, mi több, csak ezek az értékek léteztek és léteznek a magyar történelemben.

A történelem-ferdítésben, hogy durvább szót ne használjunk, előkelő helyet foglal el Hende Csaba honvédelmi miniszter. A Ludovika mindig egyet jelentett a minőséggel, a ludovikás tiszt fogalma pedig emberi minőséget jelentett – hangoztatta minap a történelmi emlékhelyek közé került Nemzeti Közszerződési Egyetem Ludovika Campusa emlékoszlopának avatásán. De milyen is volt valójában az első világháborúba vonuló magyar hadsereg?

Szögezzük le mindjárt az elején! A Monarchia hadserege – mint minden hadsereg – a fennálló társadalmi rendszer védelmét szolgálta. A mi esetünkben a feudális-tőkés rendszert védelmezte az uralkodó osztályt fenyegető külső támadásokkal, és a belső, elégedetlen néptömegekkel szemben.

A CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI KÖZÖS HADSEREG

Az Osztrák-Magyar Monarchia hadereje három részből tevődött össze: a közös hadsereg, továbbá a magyar területen létező Honvédség és az osztrák területen felállított Landwehr.

A K.u.K., azaz a császári és királyi Közös Hadsereg és Haditengerészet volt az első vonalbeli haderő. A közös hadsereg 16 hadtestre és 48 hadosztályra tagolódott. 16 hadtestből 6 hadtest állományát a Magyar Királyság területéről sorozták be.

A Monarchiában az általános hadkötelezettség a 19 és 42 év közötti férfiakra terjedt ki. Az 1912-ben elfogadott új véderőtörvény a korábbi hároméves tényleges szolgálati időt két évre csökkentette. Változatlanul három évig tartott a kiképzés a lovasságnál valamint a lovas tüzéreknél, és négy évig a haditengerészeknél. Az ország férfilakosságát –

egészségügyi alkalmasság esetén – 21. életévének elérésekor hívták be katonának. A szolgálati idő 12 év volt, melyből 2 évet ténylegesen, 10 évet pedig tartalékban kellett letölteni.

A közös hadsereg békelétszáma 414 679 fő volt, ebből 34 183 tiszt és 380 496 fő legénységi állomány. Tervezett hadiállománya, azaz a háború esetén mozgósítandó létszám 1,8 millió volt. Ennek 30 százalékát a Monarchia azon részéből állították ki, amely a Magyar Királyság része volt. Ezt hívták a „Magyar Szent Korona országainak”.

A császári és királyi lovasság a Monarchia elit fegyvernemének számított. 42 ezredből állt, egy ezredbe pedig 1000-1200 ember és ló tartozott. A 42 ezredből 16 huszár, 15 dragonyos és 11 ulánus alakulat volt. A 16 huszárezredet Magyarországról egészítették ki, és tisztikarukban is jelentős számban voltak magyarok. A huszárság volt a haderő legmagasabban képzett része, a huszárokat egyedi öntudat, bajtársiasság és szoros kötelék jellemezte. Példának okáért ilyen ezred volt a 10. szegedi K.u.K. huszárezred.

A közös gyalogság 102 gyalogezredből állt, mely a háború végére 110-re bővült. Ebből 47 ezred állományát Magyarországról sorozták. Ilyen közös ezred a 32-es Mária Terézia Budapesti Háziezred, vagy például a 69. székesfehérvári gyalogezred.

A közös hadsereg műszaki alakulatai 16 utászszázalóaljából, köztük 6 magyarból, valamint a vasút- és táviróezredből tevődtek össze. A légi erőt légenjáró csapatoknak nevezték. Sokat fejlődött a világháború alatt. Magyarországon körülbelül 3500 repülőgépet gyártottak, a legnagyobb gyár Albertfalván működött. A közös haditengerészetben szolgálók közül körülbelül 30 százalék volt magyar származású.

A közös haderő vezérleti nyelve német, a Magyar Királyi Honvédség szolgálati nyelve magyar volt, de ahol 90 százalék fölött horvát származású katonák alkották az ezredet, ott horvát volt a vezérnyelv. Volt egy olyan szabály is, hogy ha valamely, a Monarchiában élő nemzetiség számának aránya meghaladta a 20 százalékot, akkor a tiszteknek is meg kellett tanulni azt a nyelvet alapszinten.

A katonák 75 százalékát gyalogos katonák tették ki.

LEGÉNSÉGI BARAKK

Ők alkották a Monarchia haderejének legfőbb támaszát, a legnagyobb múltra visszatekintő alakulatok voltak, jónéhány több mint 200 éves történelemmel rendelkezett. Békeidőben az ezredtörzsből, 3-4 zászlóaljából és a pótzászlóaljából álltak. A gyalogos zászlóaljak 3-4 századra tagolódtak.

A közös hadseregben az egyes ezredeknek eltérő jelzésük volt. A nyakon lévő paroli színe minden ezrednél más volt, ezzel az identitást és az összetartozás érzését próbálták erősíteni, a parolin voltak csillagok is.

A MAGYAR KIRÁLYI HONVÉDSÉG

A második lépcsőt alkotta a Magyar Királyi Honvédség, és osztrák megfelelője, a Landwehr. A Magyar Királyi Honvédség gyalogságból és lovasságból állt, feladata elsősorban az ország

belső védelme volt, mint második vonalas hadsereg. Kezdetben kevésbé volt felszerelt, de a háború kitörésére már elérte a közös hadsereg szintjét, és szintén első vonalbeli haderőnek számított.

A Magyar Királyi Honvédség 10 honvéd huszárezredet állított ki, amelyeket magyarul, illetve a tizediket horvátul vezényelték. A magyar huszárezredek közé tartozott egyebek között a Hadik András 4. honvéd huszárezred, amely Nyíregyházán állomásozott.

A gyalogság 32 ezredből állt. Ilyen volt például a miskolci 10. honvéd gyalogezred. A honvédtüzérség csak 1913-tól létezett, mert az osztrák oldal félt, hogy önállósodási törekvésekre használnák, ezért gátolta a létrehozását. A tüzérséghez megfelelő hadiipart építettek ki, ágyúgyárat hoztak létre Győrött. A Monarchia összesen 15 ezer lövegcsövet gyártott a háború alatt.

Harmadik vonalbeli volt a Magyar Királyi Népfelkelők,

BAGLYASALJA: A MUNKÁSPÁRT IS KOSZORÚZOTT

A Salgótarjánhoz tartozó Baglyasalján az első világháború századik évfordulójára emlékeztek. Az I. világháború 1914-ben a korabeli gyarmati és érdekeltségi rendszer újrafelosztásáért indult – mondták el a szónokok. Minden résztvevő nemzet meg volt győződve arról, hogy gyors offenzívával legyőzheti ellenfelét, és néhány hónap alatt véget érnek a hadmozdulatok. A háború végül négy évig tartott, és hatalmas áldozatokat követelt. A Nagy Háborúban – ahogy később említették – több mint tizenötmillió ember vesztette életét.

Baglyasaljáról 152-en vonultak be, harcoltak a frontokon, és huszonötven soha nem tértek vissza. A rendezvény résztvevői elhelyezték a tisztelet és megemlékezés koszorúját az 1926-ban állított emlékműnél. A megemlékezésen részt vett a Munkáspárt salgótarjáni szervezete is.

ROHAM ELŐTT

illetve az osztrák Landsturm. Ők olyan feladatokat láttak el, mint például a hadifogolytáborok őrzése. A gyalogezredek száma szintén 32 volt a népfelkelőnél.

A Magyar Királyi Honvédség katonái táborszürke posztó egyenruhát viseltek, ez a viselet az I. világháborúra alakult ki, korábban színes ruhában harcoltak. A magyar katonákat meg lehetett különböztetni a nadrágon viselt úgynevezett „magyar kötéssel”. Az övcsatjuk szeptkoronás volt, zöld parolit, szemernyős sapkát és vasalt bakancsot hordtak. 1916-tól vezették be a rohamsisakot. A háti bőrdöng vízlepergető

borjúbőrből készült, ezért „borjúnak” hívták. A túléléshez nélkülözhetetlen felszerelést tartalmazta, mint a kenyérzsák a kulaccsal, élelmiszer, evőeszközök, illetve egyéni tárgyak. 1916-tól gázálarc is tartozék volt, mert a felek kölcsönösen bevetettek gázfegyvereket egymás ellen.

Fő fegyverük az 1895 M 8mm-es Mannlicher ismétlőkarabély volt, 1893 M puskatölténnyel. A töltényeket tölténytáskában tartották. A szuronyt közelharcban használták. A gyalogsági ásót fedezék kiásására, lövészárkok kialakítására és közelharcra is alkalmazták. Többféle okmányt is tartottak maguknál, mindenképp a behívó parancsot, dögcédulát, katonai igazolványokat és levelezőlapokat. Az élelmiszerellátásnak három fajtája volt a harci helyzetet és a tartalékokat figyelembe véve: teljes, szabvány és tartalék. A teljesről a tartalék felé csökkent a mennyiség, és bizonyos ellátásokból már nem jutott. A tartalékhoz tartozott a kumiszkenyér, melyet fűréssporral összekevert lisztből készítettek.

TÁBORNOKOK ÉS TISZTEK

Az akkori tisztek az akkori uralkodó osztályok különböző rétegeiből származtak, a nemességből és a polgárság egy részéből. A legfelsőbb parancsnoki tisztségeket a császári család, illetve az arisztokrácia tagjai töltötték be.

A katonai intézményrendszer háromszintű volt. Az első, az alapszinten a 4 évfolyamos alreáliskola állt, innen lehetett továbbjutni a második, a középszintre: a 3 évfolyamos főreáliskolába, vagy a 4 évfolyamos hadapródiskolába; illet-

ve a felsőfokú (harmadik) szint egyik iskolájába, a 4 évfolyamos Haditengerészeti Akadémiára. A harmadik szint a 3 évfolyamos akadémiák szintje volt, ide akár a katonai, akár a műszaki akadémiára alapvetően a főreáliskolákból lehetett bejutni.

A Monarchia idején a közös hadsereg számos tisztjének zöme az osztrák iskolákban szerezte a végzettségét. A Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia a magyar katonai tisztképzés intézménye volt 1872-1945 között. A Ludovika az adott kor politikai és katonai követelményeinek megfelelően képzett tiszteket.

Ferenc József, a császár és király 1914. július 11-én unokaöccsére, Frigyes főhercegre ruházta a császári és királyi haderő főparancsnoki tisztségét, amelyet összes eddigi háborújában (1859-ben és 1866-ban is) saját maga viselt. Ez precedens nélküli intézkedés volt. A hajlott korú uralkodó választása valószínűleg azért esett Frigyesre, mert szerette unokaöccsét, megbízott benne, emellett Frigyesről elvárhatta, hogy nem kerül összeütközésbe a vezérkari főnökkel, az erős akaratú Franz Conrad von Hötzendorf tábornokkal, aki a tényleges hadművelési és taktikai döntéseket hozta. A Monarchia hadseregének utolsó főparancsnoka az erdélyi szász családból származó Kövessházai Kövess Hermann tábornagy volt, a Monarchia tipikus képviselője. A Monarchia haditengerészetének utolsó főparancsnokát, Horthy Miklóst pedig inkább a későbbi korból ismerjük.

FRIGYES FŐHERCEG

(folytatjuk)

AMERIKA FELELŐS AZ IRAKI RÉMÁLOMÉRT

Miután lerombolta, majd véres polgárháborúba taszította Irakot, az Amerikai Egyesült Államok újabb katonai akcióra készül. Ezúttal „csak” tanácsadókat küldenek és bombáznak. Egy kikötésük is volt: a hadműveletben részt vevő katonák mentességben részesülnek az iraki törvényekkel szemben.

Az Iraki és Levantei Iszlám Állam (ILIA) nevű szélsőséges iszlamista szervezet ellenőrzí immár Irak majd felét. A korábban alig ismert terrorista csoport Szíriában kapott erőre, amikor az amerikai titkosszolgálatok jóváhagyásával és segítségével harcba kezdtek a törvényesen megválasztott kormány ellen. Az ILIA-hoz köthető szíriai civilek ezreinek lemészárlása, többek között keresztény papok nyilvános felkoncolása, kivégzése. Az amerikai és amerika-barát arab monarchiák által pénzelt terroristák az év elején elkezdtek Irakba is átszivárogni, mára az ország majd felét tartják ellenőrzésük alatt. Az iraki kormányerők nem akarnak harcolni, a korrupt tartományi vezetők menekülnek. Amerika ezért újra lépett.

Megkezdték tevékenységüket Bagdadban az első amerikai katonai tanácsadók, akiket azért vezényeltek Irakba, hogy támogassák a kormányerőket a szélsőséges szunnita felkelők elleni harcban - közölte kedden Washingtonban John Kirby ellentengernagy, a Pentagon szóvivője.

Kirby szerint a Barack Obama által megígért mintegy 300 katonai tanácsadó és kommandós közel fele már Irakban van. Közülük mintegy 40 megkezdte az iraki erők és a harci helyzet felmérését. Az ellentengernagy beszámolója szerint mintegy 90 katona egy közös műveleti központ felállításán dolgozik Bagdadban.

További négy csoport a napokban fog megérkezni, mintegy 200-ra növelve az Irakban állomásozó amerikai tanácsadók számát. Kirby úgy nyilatkozott, hogy a felsőbb parancsnokság számára két-három hét alatt készülnek el az első elemzések.

A Pentagon szóvivője elmondta, hogy az Egyesült Államok jelenleg napi 35 felderítő repülést hajt végre Irak felett. Bagdad az ellentengernagy tájékoztatása szerint szavatolta, hogy a misszióban részt vevő katonák mentességben részesülnek az iraki törvényekkel

szemben. Mint emlékeztet, az Egyesült Államok 2011 végén azért vont ki maradéktalanul az erőit, mert ebben a kérdésben nem tudott megállapodni az iraki vezetéssel.

Az Egyesült Államok csak az ENSZ Biztonsági Tanácsának hozzájárulásával mérhet légi csapásokat Irakban - figyelmeztetett az orosz külügyi szóvivő.

„Még akkor is, ha a nehéz helyzetben lévő állam (Irak) ezzel a kéréssel fordul egy másik államhoz (az Egyesült Államokhoz), az erőszakos módszereket csakis az ENSZ Biztonsági Tanácsa engedélyezheti” - jelentette ki Alekszandr Lukasevics moszkvai tájékoztatóján. Hozzátette, hogy csak ebben az esetben lehet törvényesnek és az ENSZ Alapokmánya elveivel és normáival megegyezőnek tekinteni az esetleges amerikai csapásokat.

Az orosz külügyi szóvivő szerint, ha Washington nem a világszervezet jóváhagyásával avatkozik közbe az iraki konfliktusba, akkor az „iraki tragédia második változata” következhet be, amely nemcsak a régióra fejtheti ki hatását, hanem annál nagyobb kiterjedésű lehet.

A VETERÁNOK SEM FONTOSAK

Több mint ezren halhattak meg az elmúlt évtized során az amerikai veteránügyi minisztériumhoz tartozó egészségügyi intézményeknél elkövetett szabálysértések vagy mulasztások miatt. Az afganisztáni és az iraki háború óta a hadviseltek ügyeivel foglalkozó tárca 20 milliárd dollárt fordított olyan, az egészségüggyel nem kapcsolatos kiadásokra, mint amilyen az irodák felújítása, soha fel nem használt szoftverek szabadalma, kormányzati bankkártyákkal végrehajtott, igazolatlan vásárlások, valamint olyan telefonos szolgáltató központ felállítása, ahová átlagosan csak napi 2,4 hívás fut be. A tárca által Las Vegasban, Orlandóban, Denverben és New Orleansban felügyelt építkezéseken egyedül a késedelmek miatti kötbér és a költségvetési túllépések 1,5 milliárd dollárra rúgtak. 2001 óta a tárcánál 845 millió dollárt fordítottak a mulasztások okozta károk kezelésére. Ebből 36,4 milliót a megkésett kezelésekre kártérítésekre fizettek ki. Kiderült, hogy a minisztériumnál alkalmazott belső ösztönző rendszer abban tette érdekeltté a vezetőket, hogy elhallgassák, ha a páciensek több havi várakozásra kényszerültek. A CNN által 2013 novemberében leleplezett visszaélések nyomán megdöbbentő esetek kerültek nyilvánosságra. Egy veteránnak például 8, egy másiknak pedig 7 évig kellett várnia az első diagnózisára.

2013-ban a veteránügyi minisztérium felső vezetőinek 78 százaléka prémiumban vagy egyéb jutalomban részesült. A tárca egy regionális volt igazgatója, Michael Moreland 63 ezer dollárnyi prémiumot kapott a fertőzés-megelőzés terén elért sikereiért, miközben egy belső vizsgálat szerint éppen ő volt a minisztérium pittsburghi illetékese, amikor a városban a légúti betegség kiterjedése 2011-2012-ben hat veterán életét követelte.

BELARUSZ: 70 ÉVE SZABADULT FEL A NÉMET MEGSZÁLLÁS ALÓL

Belarusz a fasizmus alóli felszabadulás 70. évfordulóját ünnepelte ezen a héten. Az ünnepség vendégei között volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is.

A belarusz történelemben sok nevezetes dátum van, de közmegegyezéses van abban, hogy július 3-a a legjelentősebb. A fasizmus nem csupán Belarusz függetlenségét vette el, de fizikai megsemmisítéssel fenyegette magát a belarusz népet. A németek 260 haláltáborot létesítettek belarusz területen, ahol szovjet hadifoglyokat és zsidókat tartottak. A németek 209 várost semmisítették meg, köztük földig rombolták a fővárost, Minszket. 630 falut a lakosaikkal együtt égettek fel. A 10 milliós lakosságból 2,2 millió ember vesztette életét a háborúban.

Belaruszban volt a legerősebb a partizánmozgalom, a lakosság szembenállása a megszállókkal szemben. 374 ezer ember küzdött a partizánok soraiban. 1943-ra a partizánok már az ország területének 59 százalékát ellenőrzésük alatt tartották. Mihail Jegorov őrmester, aki Meliton Kantarija tizedessel együtt 1945. május 1-jén kitűzte a vörös zászlót a Reichstag csúcsára, maga is belarusz volt.

***

Az ünnepen a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte Alekszandr Lukasenko belarusz elnököt. A Magyar

Munkáspárt tagjai e napon fejet hajtanak a belarusz nép előtt, amely a legnagyobb emberi áldozatot hozta a fasizmus elleni küzdelemben. Belarusz felszabadulásának ünnepe a mi ünnepünk is – olvasható a levélben.

Mi, magyarok a szabadságunkat köszönhetjük a szovjet Vörös Hadseregnek, amelynek soraiban a belarusz nép fiai is küzdöttek. Bár a mai hivatalos politika igyekszik feledtetni 1945 történelmi tényeit, mi mindent megteszünk azért, hogy az utánunk jövő nemzedékek is emlékezzenek a szovjet nép, az orosz és belarusz emberek és más nemzetek fiainak hősi helytállására.

A belarusz nép óriási utat tett meg az elmúlt 70 esztendőben. Helyreállították a háború pusztításait. A szocializmus évtizedeiben Belarusz a Szovjetunió legsikeresebb tagköztársaságai közé tartozott, példát mutatva abból, hogy miként lehet a nép szorgalmát és a szocialista társadalom előnyeit az ország javára és boldogulására használni.

A belarusz nép szabadságszeretete, ragaszkodása saját nemzeti útjához kivívta a magyar emberek megbecsülését és tiszteletét. Saját példánkon tudjuk, hogy milyen nehéz ellenállni a kívülről jövő politikai, gazdasági, kulturális nyomásnak, és megmaradni a saját népünk által vezetett úton.

A Belarusz Köztársaság megtalálta helyét a modern világban. Nem másolta az idegen recepteket, bárhonnan is

jöjjenek azok, hanem az egységes, demokratikus, szociális állam útját választotta. A belarusz nép ezen az úton járva megőrizte függetlenségét, a belarusz társadalom stabilitását. Munkát és tisztességes megélhetést biztosított az ország minden polgárának. Soha nem látott lendületet adott a belarusz nyelv és kultúra fejlődésének – fejeződik be a levél.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

